

ŠOLA SADJA IN ZELENJAVE

V mestecu, ki pravzaprav ni bilo tako veliko, je stala šola, ki jo je gospod Kumarica prenovil pred tremi leti. Prenovil jo je tako, da je bila izdelana iz zelenjave. Okna so bila iz tanko narezane čebule, vhodna vrata iz kumaric, stene iz rdečih paprik in paradižnika. Vse v notranjosti je bilo iz sadja. Mize so bile iz manga, stoli iz ananasa, globus za družbo iz lubenice, tabla iz avokada, rdeča kreda iz malin, modra iz borovnic in rumena iz banan. V mestu sta živela tudi Zala in Žiga. Bila sta sošolca in soseda. Vsako jutro sta se oba ob isti uri, vsak po svoji poti, odpravila v šolo. Ko je bil čas za malico, se je Žiga zmrdoval nad sadjem, Zali pa se je gabila zelenjava. Učiteljica je prosila Zala, naj razdeli kumarice, a Zala je muhasto sedla na svoje mesto. Nato je učiteljica prosila še Žiga, da razdeli sadje. A Žiga je v tistem trenutku zapustil razred. Bilo je konec pouka. Odpravil se je domov, Zala pa na kosilo. Za kosilo je bila sadna kupa. Zala je z veseljem ugriznila v ananas. V tistem trenutku se je spremenila v kumarico. Postala je majhna in neopazna. Hitro je odšla k omaricam in opazila, da je ena izmed njih odprta. Skrila se je vanjo in čakala, da se spet spremeni. Ko je Žiga prišel domov ga je na mizi čakal pomfri. Pognal se je k mizi in si v usta zbasal šest pomfrijev. Spremenil se je v jabolko. Postal je takšen kot Zala. Stekel je vanjo in zagledal svetlobo. A za njim so se ugasnile luči. Vedel je, da so zdaj vsi zapustili šolo, zato je sledil svetlobi. Vodila ga je do kralja, ki so ga klicali Zelenjavorad. Tam je videl tudi Zala. Kralj je nanju zlil paradižnikovo mezgo. Ta se je iz rdeče barve spremenila v zlati prah. Ko je prah izginil, sta izginila tudi Zala in Žiga, ki sta se znašla v postelji. Spoznala sta, da so vse bile le sanje. Od takrat naprej sta vsak dan jedla sadje in zelenjavo in tako skrbela za svoje zdravje.

Lara Britovšek

V deželi sadja in zelenjave

V majhni vasici ob robu gozda živita Sofija in Cene. Ta otroka sta zelo izbirčna. Sofija vase meče samo sladkarije, Cene pa ves čas preživi samo za računalniškimi igrkami. Nikoli se nočeta igrati z otroci, ki ju vabijo k igri. Navadno pravita, da je vse skupaj sam dolgčas.

Neke noči pa se je vse zelo spremenilo.

Kot vsak večer je mama otroka klicala k večerji. Pravila sta, da nista lačna. Ko sta po dolgem pregovarjanju končno prišla k mizi ju je na krožniku čakala zelenjava. Pritoževala sta se nad hrano in mama ju je komaj uspela pregovoriti. Povedala jima je, da se je Sofija v zadnjem času precej zredila, Cene pa zadnje tedne bolj malo spi, zato potrebujeta več vitaminov. Otroka sta komaj pojedla večerjo in se končno spravila v posteljo. Cene vso noč ni zatisnil očesa. Točno ob polnoči pa je oba pokonci vrgel nek glasek, ki jima je pravil, naj gresta z njim. Vstala sta in pred seboj zagledala paradižnik, ki je bil tako velik, da jima je segal do pasu. Predstavil se je kot Poli odposlanec kralja iz dežele sadja in zelenjave, ter ju še enkrat povabil s seboj. Vprašala sta kam gredo in Poli je povedal, da v deželo sadja in zelenjave. Mami sta na mizi pustila sporočilo:

Draga mama!

Z velikanskim paradižnikom, po imenu Poli, sva odšla v deželo sadja in zelenjave.

Vrneva se!

Sofija in Cene

Za velikanskim paradižnikom Polijem sta odšla na vrt in Poli je v grmovju odprl nek rov. Cene je v njem prvi zagledal nekakšen vlak, narejen iz zelenjave. Poli je vstopil in povabil še Sofijo in Ceneta. Ko so vsi sedeli, je Poli zažvižgal in vlak se je začel premikati s hitrostjo 3000 km/h. Po približno desetih minutah vožnje je vlak iz zemlje prispel na prosto in se počasi začel ustavljati. Ko so izstopili so pred seboj zagledali tablo z napisom: DOBRODOŠLI V DEŽELI SADJA IN ZELENJAVE! Za tablo je bilo vse narejeno iz sadja in zelenjave, prebivalci pa so bili ogromni, tako kot Poli in vsi so predstavljali sadje ali zelenjavo. Kmalu za zelenjavnim gozdom in sadnim igriščem sta se dvigala dva gradova. Eden je bil sadni drugi pa zelenjavni. Deželi je vladal jabolčni kralj Erazem, ki je imel ogromno podnajemnikov in veliko vojsko, ki je štela kar 450.000 članov. Ostali prebivalci pa so bili večinoma kmeti. Sofija in Cene sta se še kar nekaj tednov zabavala v deželi sadja in zelenjave. Obiskala sta kralja, ki ju je naučil, da sadje in zelenjava vsebujeta veliko vitaminov, ki jih potrebujemo za zdravje. Obljubila sta, da bosta odslej jedla sadje in zelenjavo, saj sta jima postala všeč. Spoznala sta veliko novih prijateljev in se marsikaj naučila. Končno pa je napočil čas slovesa. Od kralja Erazma sta prejela spominska darilca in se od vseh poslovila. Sam kralj ju je pospremil do domačega vrta in obljubila sta, da še kdaj prideta. Doma je Sofija jedla manj sladkarij, Cene pa si je omejil čas igranja računalniških igrk. Oba sta začela jesti sadje in zelenjavo in mama je to opazila. Zelo je bila vesela, ker sta se vrnila.

KRALJEVINA SADJA IN ZELENJAVE

Sončnega dne sta se zbudili debela Nina in debela Nika. Njuna mama jima je dejala, da bo za zajtrk korenčkov sok, kuhana jajca ter narezana banana. A Nina in Nika nista marali ne sadja ne zelenjave. Zajtrka nista pojedli, zato sta bili lačni. Vzeli sta svoji torbi in odšli na avtobusno postajo. Ko sta prišli tja, je pripeljal avtobus. Zelo sta se začudili, ker se je pred njima ustavil ogromen melancan s koleščki iz kumaric, okni iz sliv ter lučmi iz manga. Ker nista hoteli vstopiti, ju je avtobus sam teleportiral v Kraljevino sadja in zelenjave. Ko sta prišli v Kraljevino, ju je pred vrati palače pričakal sam bananin kralj. Stene so bile narejene iz grozdja, streha iz malin, okna iz melon ter vrata iz ananasa. Ob palači je stalo parkirišče iz zelja, zagrajeno z ograjo iz špargljev. Bananin kralj jima je razložil, da sta sadje in zelenjava zelo pomembna za zdravje in tudi za zdravo telo. Od tistega dne naprej, sta Nina in Nika jedli zdravo hrano in zelenjavo. Obe sta se v vitkem telesu počutili odlično.

Ajda Srša, 4. b